

ЕКОПЕДАГОГІКА І ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ШЛЯХИ СИНТЕЗУ

Юрченко В.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Екопедагогіка як напрям сформувалася в 60-70 роки ХХ ст. Саме цей період характеризувався в Європі розвитком екософії як самостійного напрямку філософії [3], і консолідацією зусиль наукової та академічної спільноти в напрямку пошуку суспільно ефективних шляхів вирішення екологічних проблем [1]. На тлі загострення екологічної кризи виникають нові наукові напрями – екологія мови (70-ті роки ХХ ст.) та еколінгвістика (90-ті роки ХХ ст.) [1], і наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. в наукових працях обґрунтовується важливість і актуальність розвитку системи вищої екологічної освіти, зокрема у технічних університетах [2]. Все вищезазначене логічно веде до необхідності впровадження елементів екопедагогіки в загальноосвітні курси, зокрема в курс іноземної мови на рівні вищої освіти. Метою даної роботи є надати рекомендації щодо можливості поєднання еко-підходу до викладання гуманітарних дисциплін із базовими підходами до викладання іноземних мов на рівні вищої освіти.

Поєднання компетентнісного підходу з екопедагогікою має призвести до включення екологічної компетенції до переліку додаткових компетенцій, що формуються в процесі навчання іноземної мови. Формування цієї компетенції вимагає теоретичного ознайомлення з основами екософії, екологічної етики й культури, формування в здобувачів освіти екологічного світогляду. Застосування комунікативного та діяльнісного підходів в поєднанні з екопедагогікою передбачає виконання комунікативних вправ та застосування іноземної мови в реальних мовних ситуаціях (відвідування музею природи, ботанічного саду, екопарку, участь в студентській науковій конференції з екології тощо). Особистісно-орієнтований підхід, що спирається на вікову психологію та теорію множинних інтелектів, у поєднанні з елементами екопедагогіки має сприяти розвитку натуралістичного інтелекту здобувачів освіти на основі креативних завдань: навчальних вікторин, веб-квестів, ігор, індивідуальних та групових проектів та ін. Культуро-орієнтований підхід в екософському та еколінгвістичному аспекті може надавати можливість оцінити ставлення до природи й екології в межах культури мови, що вивчається.

Література:

1. Жуковська В.В. Еколінгвістика: становлення та основні напрями досліджень. *Науковий вісник Волинського нац. ун-ту ім. Лесі Українки. Сер. Філологічні науки*, 2011. – №1. – С. 66-70
2. Саєнко Т.В., Бойченко С.В. Екологічна освіта сьогодні – екологічне майбутнє завтра. Проблеми і перспективи вищої освіти: Моногр. К.: Видавництво НАУ, 2013. – 450 с.
3. Arne Naess. *Ecologie, communauté et style de vie*, trad. C. Ruelle, Paris, éd. MF, 2008. –Р. 153-155.